

13.

Ака през гора вървеше
 съкрушено място свъртне
 ина гората думаше
 гороло горо зимно
 и ози вода стодена
 отъ туй айдуты многокати
 място либе карашаи
 гората малки не думаше
 водата шумти медювои
 отъ деса село славейчи
 славейчи ерки думашаи
 вкисиле мома дубава
 дубава ала шумавои
 гората ота минали
 докато та шуми шуми
 шумти айдуты минавои
 и твоятъ либе карашаи

14.

ака мене мене до бога
 мавасна боли не мога
 сакаибъ да гледи на пазоръ
 некеиъ да гледи на пазоръ
 отъ тия пуски хурнарий
 деси си миди даваиъ
 черкити деси сакаибъ